

Сщиятъ институтъ използува часленитѣ данни, които сж послужили за изчисляване вѣроятноститѣ за умирање, за да установи: а) вѣроятността за оженване на нежененитѣ, б) вѣроятноститѣ за омжване на овдовѣлитѣ, в) вѣроятноститѣ за овдовѣване на ожененитѣ.

Групирано (скупно) и разпрѣснато (разсѣяно) население въ Италия.— За да състави единъ пъленъ и подробенъ прегледъ на териториалното разпрѣделение на населението въ страната, Централниятъ статистически институтъ, взимайки за основа резултатитѣ отъ преброяването на населението презъ 1931 год. и съ съдействието на една специална комисија отъ вещи лица (експерти) и сътрудничеството на нѣколцина известни географи, е установилъ „населенитѣ сръдища“ („centria bitati“) въ всички общини на кралството.

Като „населени сръдища“ сж вземани населенитѣ мѣста, които по време на преброяването сж притежавали поне едно сьорно мѣсто (пунктъ), представлявано отъ църква съ периодична служба, училище, ж.-п. или трамвайна гара, държавно или мѣстно административно учреждение, автомобилна служба, ма-

газини, дюкяни и пр., дето жителитѣ иматъ обичай да се събиратъ за своитѣ религиозни обряди, за учение, за търговски и др. п. работи и пр. Всички останали селища, които не сж притежавали „сборни мѣста“, сж считани разпрѣснати („case sparse“) и населението имъ — *разпрѣснато* („popolazione sparse“).

Въ подробнитѣ резултати отъ тая работа, отпечатани въ публикацията върху преброяването, vol. VII, „Centri abitati“, за всѣка община и пребронително поддѣление (фракция), т. е. участъцитѣ, на които административната община е била подѣлена за извършване на преброяването, е означенъ общиятъ брой на жителитѣ установени въ населенитѣ сръдища и общиятъ брой на *разпрѣснатото* (разсѣяно) население, както и броятъ на жителитѣ въ всѣки единъ отъ споменатитѣ населени центрове (сръдища). Означена е сжщо тъй и надморската височина въ метри на всѣки населенъ центъръ.

Групираното (скупното) население („popolazione accentrata“) брой 30,317,520 души (73·6%), разпрѣделено въ 27,082 населени сръдища; разпрѣснатото население („popolazione sparse“) обема 10,859,151 лица (26·4%).

Ст. Довъ

КНИЖНИНА — BIBLIOGRAPHIE

Смъртността на населението въ България презъ периода 1901—1910 год. отъ *Хр. Петровъ* — сборникъ на Българската Академия на наукитѣ, кн. XXX.

Изследването или по-скоро отхвърването на смъртността, като масово явление има огромно теоритическо и практическо значение. Едва ли въ друга област на статистиката е работено и направено толкова много, колкото въ изследването на смъртността.

Тукъ се касае до една напълно опредѣлена проблема — да се намѣрятъ величини, които да характеризиратъ явленияето смъртностъ по единъ опредѣленъ начинъ. Тѣзи величини сж вѣроятността за умирање и за преживяване, реда на животитѣ, вѣроятниятъ животъ и др. и се даватъ въ формата на тъй нареченитѣ „посмъртни таблици“ или „таблици за смъртностъ“.

Въ нѣкои страни смъртността е изследвана въ най-различни направления: по полъ, по мѣстожителство, по професия, по видъ на осигуровката — ако наблюдаванитѣ лица сж осигурени и пр. Това все-странно изследване на смъртността е довело до резултати, които даватъ възможностъ да се оформятъ положителни схващания за смъртността въ тия страни и които представляватъ голѣми придобивки за практическия животъ, най вече за застрахователното дѣло.

У насъ, за съжаление, смъртността е изследвана много малко. Единственото до сега публикувано изследване е това на г. Б. Боневъ, което се отнася до периода 1893—1905 год. Затова трудътъ на Хр. Петровъ се явява като единъ извънредно цененъ приносъ.

Трудътъ на Петровъ е цененъ и поради други причини: той дава въ една извънредно лесна разбираема и кратка форма пжтътъ за изработването на посмъртната таблица, като очертава предъ читателя така наречената формална теория за населението. Въ цѣлото изложение проличава критическото отнасяне къмъ суровия материалъ и къмъ възможноститѣ на смѣтачнитѣ методи. Петровъ е математикъ, но математичнитѣ формули не сж го завладѣли, както много често се случва съ математичитѣ; ясно личи неговия здравъ разумъ и предпазливо отнасяне къмъ резултатитѣ при изследването му. Основнитѣ и обширнитѣ му познания по материята, съ която борави, му даватъ нужната самоувѣреностъ въ работата. Трудътъ е свидетелство за голѣма и упорита работа на автора.

Освенъ подробнитѣ статистически таблици и диаграми на суровия материалъ и обработенитѣ резултати, въ труда на Петровъ сж изчислени и нѣкои застрахователно-технически величини, които могатъ да се използуватъ направо въ практиката.

Ние вѣрваме, че таблицата на г. Петровъ ще намѣри приемъ въ застрахователното дѣло. Тя е пригодна за застраховки безъ лѣкарски подборъ, като тия при посмъртнитѣ каси, задължителнитѣ застраховки и застраховкитѣ за пенсия.

Ив. Кацаровъ

КНИГИ ПО СТАТИСТИКА

получени въ библиотеката на Главната дирекция на статистиката за времето отъ 1. I. до 30. VI. 1936 год.

А. МЕТОДОЛОГИЯ

ОБЩО

Годишникъ на Висшето търговско училище 1933/1934 уч. год. Варна, 1935.

Трудове на Статистическия институтъ за стопански проучвания при Софийския държавенъ университетъ, год. 1—1935, № № 1, 2—3.

Anderson, O. — Einführung in die mathematische Statistik. Wien, 1935.

Buday, L. — Hintebliebene Schriften. Budapest, 1935. Bulletin de l'Institut international de statistique, tome 28, liv. 2. La Haye, 1935.

Le dépeuplement mécanique à l'aide de machines système Hollerith. La Haye, 1934.

Maroi, L. — Gli uffici municipali di statistica nel giudizio degli studiosi. Roma, 1924.

Mortara, G. — Annuari statistici. Città di Castello, 1936. Pubblicazioni della Università cattolica del Sacro Cuore — Serie ottava — statistica. Milano, 1934/36:

Vol. 7—1934 — Contributi del laboratorio di statistica, serie 3.

Vol. 8—1935 — Mengarelli C. — La costituzione nelle aristocrazie italiane

Vol. 9.—1936 — Contributi del laboratorio di statistica, serie 4.

НАСЕЛЕНИЕ

Fromke, G. — Prolegomena zu einer Bevölkerungsprognose. Leipzig, 1934.

Maroi, L. — I fattori demografici del conflitto europeo. Roma, 1919.

Maroi, L. — Il 7 censimento della popolazione: scopi e modalita. Tolentino. 1931.

Maroi L. — Statistiche mondiali ed aspetti del problema della natalita. Roma, 1928.

Otto, H. — Messestatistik. Leipzig, 1934,

Paulinus, G. — Die Angestellten in der Statistik. Leipzig, 1934.

3. СТОПАНСТВО

Загоровъ, Д-ръ С. — Международната сжпотия. София, 1925.

Соколовъ, А. В. — Рыбпромышленная статистика. Москва, 1935.